

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Σχόλια (Aṭṭhakathā)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής - Σχόλια (2. Vinaya Piṭaka - Aṭṭhakathā)
3. Σχόλια για το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvagga-aṭṭhakathā)
4. Η ενότητα περί της πρόσκλησης για νουθεσία (4. Pavāraṇākkhandhakam)

[Kd 4, PTS 1.157-1.178]

PaliVerse

3. Σχόλια για το μεγάλο κεφάλαιο

4. Pavāraṇākkhandhakam

Aphāsukavihārakathā

209. Pavāraṇākkhandhake - neva ālapeyyāma na sallapeyyāmāti ettha ālāpo nāma paṭhamavacanaṃ; sallāpo pacchimavacanaṃ. Hatthavilaṅghakenāti hatthukkhepakena. Pasusaṃvāsanti pasūnaṃ viya saṃvāsaṃ. Pasavopi hi attano uppannaṃ sukhadukkhaṃ aññamaññassa na ārocenti, paṭisanthāraṃ na karonti, tathā etepi na akaṃsu; tasmā nesam saṃvāso “pasusaṃvāso”ti vuccati. Esa nayo sabbattha. Na bhikkhave mūgabbataṃ titthiyasamādānanti “imaṃ temāsaṃ na kathetabba”nti evarūpaṃ vatasamādānaṃ na kātabbaṃ; adhammakatikā hesā. Aññamaññānulomatāti aññamaññaṃ vattuṃ anulomabhāvo. “Vadantu maṃ āyasmanto”ti hi vadantaṃ sakkā hoti kiñci vattuṃ; na itaraṃ. Āpattivuṭṭhānatā vinayapurekkhārātāti āpattīhi vuṭṭhānabhāvo vinayaṃ purato katvā caraṇabhāvo. “Vadantu maṃ āyasmanto”ti hi evaṃ vadanto āpattīhi vuṭṭhahissati, vinayaṃ purakkhatvā viharissatīti vuccati.

210. Suṇātu me bhante saṅgho ajja pavāraṇā, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho pavāreyyāti ayaṃ sabbasaṅgāhikā nāma ñatti; evañhi vutte tevācikaṃ dhevācikaṃ ekavācikaṃ pavāretuṃ vaṭṭati. Samānavassikaṃ na vaṭṭati. “Tevācikaṃ pavāreyyā”ti vutte pana tevācikameva vaṭṭati, aññaṃ na vaṭṭati. “Dhevācikaṃ pavāreyyā”ti vutte dhevācikaṃ tevācikaṃ vaṭṭati, ekavācikaṃ samānavassikaṃ na vaṭṭati. “Ekavācikaṃ pavāreyyā”ti vutte pana ekavācika-dhevācika-tevācikaṃ vaṭṭanti, samānavassikameva na vaṭṭati. “Samānavassika”nti vutte sabbam vaṭṭati.

211. Acchantīti nisinnāva honti, na uṭṭahanti. Tadamantarāti tadantarā; tāvatakaṃ kālanti attho.

Pavāraṇābhedaḥkathā

212. Cātuddasikā ca pannarasikā cāti ettha cātuddasikāya “ajja pavāraṇā cātuddasī”ti evaṃ pubbakiccaṃ kātabbaṃ, pannarasikāya “ajja pavāraṇā pannarasī”ti.

Pavāraṇakammesu sace ekasmiṃ vihāre pañcasu bhikkhūsu vasantesu ekassa pavāraṇaṃ āharitvā cattāro gaṇaṇattim ṭhapetvā pavārenti, catūsu tīsu vā vasantesu ekassa pavāraṇaṃ āharitvā tayo vā dve vā saṅghaṇattim ṭhapetvā pavārenti, sabbametaṃ adhammenavaggaṃ pavāraṇakammaṃ.

Sace pana sabbepi pañca janā ekato sannipatitvā gaṇaṇattim ṭhapetvā pavārenti, cattāro tayo vā dve vā vasantā ekato sannipatitvā saṅghaṇattim ṭhapetvā pavārenti, sabbametaṃ adhammenasamaggaṃ pavāraṇakammaṃ.

Sace pañcasu janesu ekassa pavāraṇaṃ āharitvā cattāro saṅghaṇattim ṭhapetvā pavārenti, catūsu tīsu vā ekassa pavāraṇaṃ āharitvā tayo vā dve vā gaṇaṇattim ṭhapetvā pavārenti, sabbametaṃ dhammenavaggaṃ pavāraṇakammaṃ.

Sace pana sabbepi pañca janā ekato sannipatitvā saṅghañattiṃ ṭhapetvā pavārenti, cattāro vā tayo vā ekato sannipatitvā gaṇañattiṃ ṭhapetvā pavārenti, dve aññamaññaṃ pavārenti, ekako vasanto adhiṭṭhānapavāraṇaṃ karoti, sabbametaṃ dhammenasamaggaṃ nāma pavāraṇakammanti.

Pavāraṇādānānujānanakathā

213. Dinnā hoti pavāraṇāti ettha evaṃ dinnāya pavāraṇāya pavāraṇāhārakena saṅghaṃ upasaṅkमितvā evaṃ pavāretabbaṃ - “tisso bhante bhikkhu saṅghaṃ pavāreti diṭṭhena vā sutena vā parisāṅkāya vā, vadatu taṃ bhante saṅgho anukampaṃ upādāya, passanto paṭikarissati. Dutiyampi...pe... tatiyampi bhante tisso bhikkhu saṅghaṃ pavāreti...pe... paṭikarissati”ti. Sace pana vuḍḍhataro hoti, “āyasmā bhante tisso”ti vattabbaṃ; evañhi tena tassatthāya pavāritaṃ hotīti.

Pavāraṇaṃ dentena chandampi dātunti ettha chandadānaṃ uposathakkhandhake vuttanayeneva veditabbaṃ. Idhāpi ca chandadānaṃ avasesakammattathāya. Tasmā sace pavāraṇaṃ dento chandaṃ deti, vuttanayena āhaṭṭāya pavāraṇāya tena ca bhikkhunā saṅghena ca pavāritameva hoti. Atha pavāraṇameva deti, na chandaṃ, tassa ca pavāraṇāya ārocitāya saṅghena ca pavārite sabbesaṃ suppvāritaṃ hoti, aññaṃ pana kammaṃ kuppati. Sace chandameva deti na pavāraṇaṃ, saṅghassa pavāraṇā ca sesakammāni ca na kuppanti, tena pana bhikkhunā appavāritaṃ hoti. Pavāraṇadivase pana bahisīmāyaṃ pavāraṇaṃ adhiṭṭhahitvā āgatenapi chando dātabbo, tena saṅghassa pavāraṇakammaṃ na kuppati.

218. Ajja me pavāraṇāti ettha sace cātuddasikā hoti, “ajja me pavāraṇā cātuddasī”ti sace pannarasikā “ajja me pavāraṇā pannarasī”ti evaṃ adhiṭṭhātabbaṃ.

219. Tadahupavāraṇāya āpattintiādi vuttanayameva.

Anāpattipannarasakādikathā

222. Puna pavāretabbanti puna pubbakiccaṃ katvā ñattiṃ ṭhapetvā saṅghattherato paṭṭhāya pavāretabbaṃ. Sesāṃ uposathakkhandhakavaṇṇanāyaṃ vuttanayeneva veditabbaṃ.

228. Āgantukehi āvāsikānaṃ anuvattitabbanti “ajja pavāraṇā cātuddasī”ti etadeva pubbakiccaṃ kātābbaṃ. Pannarasikavārepi eseva nayo. Āvāsikehi nissīmaṃ gantvā pavāretabbanti assāvasāne ayaṃ pāḷimuttakavinicchayo - sace purimikāya pañca bhikkhū vassaṃ upagatā, pacchimikāyapi pañca, purimehi ñattiṃ ṭhapetvā pavārite pacchimehi tesāṃ santike pārisuddhiuposatho kātābbo, na ekasmiṃ uposathagge dve ñattiyo ṭhapetabbā. Sacepi pacchimikāya upagatā cattāro tayo dve eko vā hoti, eseva nayo. Atha purimikāya cattāro pacchimikāyapi cattāro tayo dve eko vā eseva nayo. Athāpi purimikāya tayo, pacchimikāyapi tayo dve vā, eseva nayo. Idañhettha lakkhaṇaṃ - sace purimikāya upagatehi pacchimikāya upagatā thokatarā ceva honti samasamā ca, saṅghapavāraṇāya gaṇaṃ pūrenti, saṅghapavāraṇāvasena ñatti ṭhapetabbāti.

Sace pana purimikāya tayo, pacchimikāya eko hoti, tena saddhiṃ te cattāro honti, catunnaṃ saṅghañattiṃ ṭhapetvā pavāretuṃ na vaṭṭati. Gaṇañattiyaṃ pana so gaṇapūraṇo hoti, tasmā gaṇavasena ñattiṃ ṭhapetvā purimehi pavāretabbaṃ. Itarena tesāṃ santike pārisuddhiuposatho kātābbo. Sace purimikāya dve pacchimikāya dve vā eko vā hoti, eseva nayo. Sace purimikāya eko, pacchimikāyapi

eko hoti, ekena ekassa santike pavāretabbam, ekena pārisuddhiuposatho kātabbo. Sace pana purimavassūpagatehi pacchimavassūpagatā ekenapi adhikatarā honti, paṭhamam pātimokkham uddisitvā pacchā thokatarehi tesam santike pavāretabbam.

Kattikacātumāsiniyā pavāraṇāya pana sace paṭhamam vassūpagatehi mahāpavāraṇāya pavāritehi pacchā upagatā adhikatarā vā samasamā vā honti, pavāraṇāñattiṃ ṭhapetvā pavāretabbam. Tehi pavārite pacchā itarehi pārisuddhiuposatho kātabbo. Atha mahāpavāraṇāya pavāritā bahū bhikkhū honti, pacchimavassūpagatā thokatarā vā eko vā, pātimokkhe uddiṭṭhe pacchā tesam santike tena pavāretabbam.

233. Na ca bhikkhave appavāraṇāya pavāretabbam, aññatra saṅghasāmaggiyāti ettha kosambakasāmaggīsadisāva sāmaggī veditabbā. “Ajja pavāraṇā sāmaggī”ti evañcettha pubbakiccaṃ kātabbam. Ye pana kismiñcīdeva appamattake pavāraṇam ṭhapetvā samaggā honti, tehi pavāraṇāyameva pavāraṇā kātabbā. Sāmaggīpavāraṇam karontehi ca paṭhamapavāraṇam ṭhapetvā pāṭipadato paṭṭhāya yāva kattikacātumāsiniṃ puṇṇamā, etthantare kātabbā, tato pacchā vā pure vā na vaṭṭati.

Dvevācīkāpavāraṇākathā

234. Dvevācikaṃ pavāretunti ettha ñattiṃ ṭhapentenāpi “yadi saṅghassa pattakallaṃ saṅgho dvevācikaṃ pavāreyyā”ti vattabbam, ekavācike “ekavācikaṃ pavāreyyā”ti, samānavassikepi “samānavassikaṃ pavāreyyā”ti vattabbam, ettha ca bahūpi samānavassā ekato pavāretum labhanti.

Pavāraṇāṭṭhapanakathā

236. Bhāsītāya lapitāya apariyositāyāti ettha sabbasaṅgāhikañca puggalikañcāti duvidham pavāraṇāṭṭhapanam. Tattha sabbasaṅgāhike “suṇātu me bhante saṅgho...pe... saṅgho tevācikaṃ pavāre” iti sukārato yāva rekāro, tāva bhāsītā lapitā apariyositāva hoti pavāraṇā. Etthantare ekapadehi ṭhapentena ṭhapitā hoti pavāraṇā. ‘Yya’kāre pana patte pariyoṣitā hoti, tasmā tato paṭṭhāya ṭhapentena ṭhapitāpi aṭṭhapitā hoti. Puggalikaṭṭhapanam pana - “saṅgham bhante pavāremi...pe... tatiyampi bhante saṅgham pavāremi diṭṭhena vā...pe... passanto paṭi”ti saṅkārato yāva ayaṃ sabbapacchimo ‘ṭi’kāro tāva bhāsītā lapitā apariyositāva hoti pavāraṇā, etthantare ekapadehi ṭhapentena ṭhapitā hoti pavāraṇā, “karissāmī”ti vutte pana pariyoṣitā hoti, tasmā “karissāmī”ti etasmiṃ pade patte ṭhapitāpi aṭṭhapitā hoti. Esa nayo dvevācikaekavācikasamānavassikāsupi. Etāsupi hi ṭikārāvasānamyeva ṭṭhapanakhetanti.

237. Anuyuñjīyamānoti “kimhi naṃ ṭhapesī”ti parato vuttanayena pucchiyamāno. Omadditvāti etāni “alam bhikkhu mā bhaṇḍana”ntiādīni vacanāni vatvā, vacanomaddanā hi idha omaddanāti adhippetā. Anuddhamṣitaṃ paṭijānātīti “amūlakena pārājikenā anuddhamṣito ayaṃ mayā”ti evaṃ paṭijānāti. Yathādhammanti saṅghādisesena anuddhamṣane pācittiyam; itarehi dukkaṭam. Nāsetvāti liṅganāsanāya nāsetvā.

238. Sāssa yathādhammam paṭikatāti ettakameva vatvā pavārethāti vattabbā, asukā nāma āpattīti idaṃ pana na vattabbam, etañhi kalahassa mukham hoti.

Vatthuṭṭhapanādikathā

239. Idaṃ vatthu paññāyati na puggaloti ettha corā kira araṇṇavihāre pokkharāṇito macche gahetvā pacitvā khāditvā agamaṃsu. So taṃ vipākāraṃ disvā ārame vā kiñci dhuttena kataṃ vipākāraṃ disvā “bhikkhussa iminā kamma bhavitabba”nti sallakkhetvā evamāha. Vatthuṃ t̥hapetvā saṅgho pavāreyyāti “yadā taṃ puggalaṃ jānissāma, tadā naṃ codessāma. Idāni pana saṅgho pavāretū”ti ayamettha attho. Idāneva naṃ vadehīti sace iminā vatthunā kañci puggalaṃ parisaṅkasi, idāneva naṃ apadisāhīti attho. Sace apadisati, taṃ puggalaṃ anuvijjivā pavāretabbaṃ; no ce apadisati, upaparikkhitvā jānissāmāti pavāretabbaṃ.

Ayaṃ puggalo paññāyati na vatthūti ettha eko bhikkhu mālāgandhavilepanehi cetiyaṃ vā pūjesi, arit̥thaṃ vā pivi, tassa tadanurūpo sarīragandho ahosi; so taṃ gandhaṃ sandhāya “imassa bhikkhuno evarūpo sarīragandho”ti vatthuṃ pakāsento evamāha. Puggalaṃ t̥hapetvā saṅgho pavāreyyāti etaṃ puggalaṃ t̥hapetvā saṅgho pavāretu. Idāneva naṃ vadehīti yaṃ tvaṃ puggalaṃ t̥hapesi, tassa puggalassa idāneva dosaṃ vada. Sace ayamassa dosoti vadati, taṃ puggalaṃ sodhetvā pavāretabbaṃ. Atha nāhaṃ jānāmīti vadati, upaparikkhitvā jānissāmāti pavāretabbaṃ.

Idaṃ vatthu ca puggalo ca paññāyatīti purimanayeneva corehi macche gahetvā pacitvā paribhuttaṭṭhānañca gandhādīhi nahānaṭṭhānañca disvā “pabbajitassa kamma”nti maññamāno so evamāha. Idāneva naṃ vadehīti idāneva tena vatthunā parisaṅkitaṃ puggalaṃ vadehi; idaṃ pana ubhayampi disvā diṭṭhakālato paṭṭhāya vinicchinitvāva pavāretabbaṃ. Kallaṃ vacanāyāti kallaṃ codanāya; codetuṃ vaṭṭatīti attho. Kasmā? Pavāraṇato pubbe avinicchitattā pacchā ca disvā coditattāti. Ukkoṭanakaṃ pācittiyanti idaṃhi ubhayaṃ pubbe pavāraṇāya disvā vinicchinitvāva bhikkhū pavārenti, tasmā puna taṃ ukkoṭentassa āpatti.

Bhaṇḍanakāraḥavattukathā

240. Dve tayo uposathe cātuddasike kātunti ettha catutthapañcamā dve, tatiyo pana pakatiyāpi catuddasikoyevāti. Tasmā tatiyacatutthā vā tatiyacatutthapañcamā vā dve tayo cātuddasikā kātubbā. Atha catutthe kate suṇanti, pañcamo cātuddasiko kātabbo. Evampi dve cātuddasikā honti. Evaṃ karontā bhaṇḍanakāraḥānaṃ terase vā cātuddase vā ime pannarasīpavāraṇaṃ pavāressanti. Evaṃ pavārentehi ca bahisīmāya sāmaṇere t̥hapetvā “te āgacchantī”ti sutvā lahuṃ lahuṃ sannipatitvā pavāretabbaṃ. Etamatthaṃ dassetuṃ “te ce bhikkhave...pe... tathā karontū”ti vuttaṃ.

Asaṃvihitāti saṃvidahanarahitā āgamanajānanatthāya akatasāṃvidahitā; aviññātāva hutvāti attho. Tesāṃ vikkhitvāti “kilantattha muhuttaṃ vissamathā”tiādīnā nayena sammohaṃ katvāti attho. No ce labhethāti no ce bahisīmaṃ gantuṃ labheyyuṃ; bhaṇḍanakāraḥānaṃ sāmaṇerehi ca daharabhikkhūhi ca niraṇṭaraṃ anubaddhāva honti. Āgame juṇheti yaṃ sandhāya āgame juṇhe pavāreyyāmāti ñattiṃ t̥hapesuṃ, tasmīṃ āgame juṇhe komudiyā cātumāsiniyā akāmā pavāretabbaṃ, avassaṃ pavāretabbaṃ, na hi taṃ atikkamitvā pavāretuṃ labbhati. Tehi ce bhikkhave bhikkhūhi pavāriyamāneti evaṃ cātumāsiniyā pavāriyamāne.

Pavāraṇāsaṅgahakathā

241. Aññataro phāsuvihāroti taruṇasamatho vā taruṇavipassanā vā. Paribāhirā bhavissāmāti anibaddharattiṭṭhānadivāṭṭhānādibhāvena bhāvanānuyogaṃ sampādetuṃ asakkontā bāhirā bhavissāma. Sabbeheva ekajjhaṃ sannipatitabbanti iminā chandadānaṃ paṭikkhipati. Bhinnassa hi saṅghassa samaggakaraṇakāle tiṇavatthārakasamathe imasmiṃca pavāraṇāsaṅgaheti imesu tīsu ṭhānesu chandaṃ dātuṃ na vaṭṭati. Pavāraṇāsaṅgaho nāmāyaṃ vissaṭṭhakammaṭṭhānānaṃ thāmagatasamathavipassanānaṃ sotāpannādīnaṃ na dātabbo. Taruṇasamathavipassanālābhino pana sabbe vā hontu, upaḍḍhā vā, ekapuggalo vā ekassapi vasena dātabboyeva. Dinne pavāraṇāsaṅgahe antovasse parihārova hoti, āgantukā tesāṃ senāsanaṃ gahetuṃ na labhanti. Tehipi chinnavassehi na bhavitabbaṃ, pavāretvā pana antarāpi cārikaṃ pakkamituṃ labhantīti dassanatthaṃ “tehi ce bhikkhave”tiādimāha. Sesāṃ sabbattha uttānamevāti.

Pavāraṇākkhandhakavaṇṇanā niṭṭhitā.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το

PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Σχόλια. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής - Σχόλια. 3. Σχόλια για το μεγάλο κεφάλαιο. 4. Η ενότητα περί της πρόσκλησης για νουθεσία έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org